

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 20. Illustratus Platonis locus ex Alcibiade primo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

mulierum, quæ vagantes per templa, in tanto ciuitatis periculo, implebant omnia clamoribus, iubet eas id modò optare ac precari, vt turris ciues ab armis hostium protegat. quem cum illæ interrogassent, vnde nam id, nisi à diis, futurum putaret: respondens ille, quasi que illudens, ait vulgò dici solitum, excedere deos, cum vrbs aliqua capitur. Versus hi sunt è fabula, quæ inscribitur ἐπὶ τῶν Θήβαις.

Ετ. Πύργον σέγειν εὐχεθε πολέμιον Δόρυ.

Χο. Οὐκ᾽ ἐστὶν εἶσα πρὸς θεῶν; Ετ. ἀλλ᾽ ὁ θεὸς

Τὸς τ᾽ ἀλώσει πόλεως ἐκλείπειν λόγῳ;

quem in locum Scholiastes ait, id contigisse Troianis. λέγει γὰρ, inquit, ὅτι ὅταν ἐμελλε περιθῆναι ἡ Τροία, ἐφάνησαν οἱ θεοὶ πῶς Τρωσὶν ἀναλόμενοι ἐκ τῶν ναῶν τὰ ἀγάλματα αὐτῶν. Æneæ autem, propter singularem ipsius pietatem, eos potius, quàm cuiquam alij, apparuisse, credibile est. Sic Tyrionum multis, cum Tyrum Alexander Philippi filius obsideret, visus est in somnis Apollo dicere, se ad Alexandrum abire: non enim sibi placere quæ in ciuitate fierent, neque ita multo post capta est Tyrus.

Illustratus Platonis locus ex Alcibiade primo.

CAPVT XX.

VRBANO & eleganti artificio vsus est Socrates ad reprimendum Alcibiadis fastum, in eo dialogo qui inscribitur Alcibiades primus. nam cum sibi persuaderet adolescens ille, (quod eius ætatis esse ingenium solet) abundè iam instructum esse se iis omnibus rebus, quæ ad administrandam remp. pertinerent, blandè aggressus hominem Socrates, paulatim interrogando eò perduxit, vt ex ipsius responsionibus

I 2

apertè

apertè efficeretur, eum nullam esse adhuc iusti & iniusti scientiam consecutum, cumque ægreferret quodammodo Alcibiades, & indignaretur, quòd inscientiam sibi exprobrari putaret: purgat se Socrates, affirmatque, se nihil prorsus tale in eum dicere: ipsum esse Alcibiadem qui de se fateretur. Ita autem loquitur. Τὸ τῷ Εὐριπίδῃ ἄρα συμβαίνει ὡς Ἀλκιβιάδῃ. σὲ τὰδε κολοῦσά σοι, ἀλλ' ἐκ ἐμοῦ ἀκκοῦσαι. ἐδ' ἐγὼ εἰμι ὁ ταῦτα λέγων, ἀλλὰ σὺ. ἐμέ τ' αἰπεῖ μάπτω. Vsuuenit, inquit, nobis ὁ Alcibiade, id quod ait Euripides. periculum est, ne tu ex te ipso hæc, non ex me, audias: neque ego sum huius sermonis auctor, sed tu. me autem frustra inculcas. Quæ verba, si quis fortè auet scire, quem ad locum Euripidis referantur: legat Hippolytum coronatum. ibi enim hos versus reperiet:

Τε. Τί φῆς; ἔρας ὡς τέκνον ἀνθρώπων τίνος;

Φαι. Ος τίς ποδ' ἔστ' ἐδ' ὁ πᾶμαζόν;

Τε. Ἰππόλυτον ἀνδρῶς; Φαι. σὲ τὰδ' ἐκ ἐμοῦ κλύεις.

M. AN